COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 10.1.2007
COM(2006) 835 final

RAPORTUL COMISIEI CĂTRE CONSILIU, PARLAMENTUL EUROPEAN, COMITETUL ECONOMIC ŞI SOCIAL EUROPEAN ŞI COMITETUL REGIUNILOR

privind punerea în aplicare a Deciziei 1999/784/CE a Consiliului din 22 noiembrie 1999, modificată prin Decizia 2239/2004/CE a Parlamentului European şi Consiliului privind participarea Comunității la Observatorul European al Sectorului Audiovizual

[SEC(2006) 1806]

CUPRINS

Prefață 3

I. Introducere 4

II. Participarea comunității 4

III. Punerea în aplicare a deciziei consiliului 5

3.1. Participarea formală 5

3.2. Contribuțiile financiare ale Comunității 6

IV. activitatea observatorului 7

4.1. Segmentul de piață şi financiar 7

4.2. Domeniul juridic 7

4.3 Platforma europeană a autorităților de reglementare (EPRA) 8

V. mediatizarea activității observatorului. 8

5.1. Segmentul de piață şi financiar 8

5.2. Domeniul juridic 9

5.3. Internet 9

5.4. Alte activități de informare şi conferințe 11

VI. Concluzii 11

PREFAȚĂ

1. Prezentul raport priveşte punerea în aplicare a Deciziei 1999/784/CE[1] a Consiliului, modificată prin Decizia 2239/2004/CE[2] a Parlamentului European şi Consiliului privind participarea Comunității la Observatorul European al Sectorului Audiovizual. Acesta este raportul final prevăzut la articolul 4 din Decizia Consiliului. Raportul descrie relațiile bilaterale stabilite între Comisie şi Observator şi pune în evidență activitățile principale îndeplinite de către acesta din urmă începând cu anul 1999.

2. Capitolul II reamintește motivele participării Comunității la Observator.

3. Capitolul III din raport rezumă actele juridice de bază referitoare la apartenența Comunității şi prevede un raport financiar succint.

4. Capitolul IV oferă o imagine de ansamblu asupra întregii activități a Observatorului începând cu sfârşitul anului 1999 până la jumătatea anului 2006. Principalele domenii examinate sunt chestiunile de piață/financiare şi juridice.

5. Capitolul V evaluează mediatizarea informației colectate şi analizate de către Observator din cadrul principalelor categorii profesionale.

6. Capitolul VI prezintă o evaluare de ansamblu a participării Comunității, în temeiul obiectivelor stabilite în 1999, precum şi punerea în aplicare a relațiilor bilaterale între Comisie şi Observator.

---

[1] JO L 307, 2.12.1999, p.61.
[2] JO L 390, 31.12.2004, p.1.

I. INTRODUCERE

Prezentul raport priveşte punerea în aplicare a Deciziei 1999/784/CE a Consiliului privind participarea Comunității la Observatorul European al Sectorului Audiovizual. Raportul se referă atât la relațiile bilaterale ale Comisiei cu Observatorul, cât şi la activitățile principale ale acestuia din urmă, ca răspuns la solicitările de informare din partea sectorului industrial şi a autorităților publice. Raportul se referă la perioada începând cu sfârşitul anului 1999, data adoptării Deciziei Consiliului, până în noiembrie 2006.

II. PARTICIPAREA COMUNITĂȚII

În decembrie 1992, Consiliul Europei a înființat Observatorul pentru o perioadă inițială de trei ani[3], iar în martie 1997 a confirmat menținerea în funcțiune a acestuia pe o perioadă nedeterminată[4].

Temeiul juridic al participării Comunității la Observator îl constituie articolul 157 alineatul (3) din Tratat (fostul articol 130). Acesta se referă la activitățile Comunității de sprijinire a sectoarelor industriale în vederea adaptării acestora la schimbările structurale, de încurajare a dezvoltării întreprinderilor, în special a IMM-urilor, de încurajare a cooperării întreprinderilor, precum şi de sprijinire a unei exploatări mai eficiente a cercetării şi dezvoltării şi politicilor inovatoare.

În lumina acestor obiective, decizia Comunității de a participa pe deplin la activitatea Observatorului a fost esențială, aceasta furnizând industriei europene a audiovizualului informații necesare, detaliate, în domenii precum marketingul, finanțele, normele juridice şi practica judiciară.

Observatorul s-a dovedit deosebit de eficient prin tratarea în mod prompt a solicitărilor de informații şi mediatizarea publică a acestor date, îndeosebi ca răspuns la cererile întreprinderilor mici şi mijlocii.

Pe lângă acestea, activitatea Observatorului reprezintă un bun important pentru industria UE, întrucât acoperă un număr însemnat de țări, inclusiv țările candidate, precum şi SEE şi majoritatea celorlalte state europene. Începând cu jumătatea anului 2006, Observatorul are 37 de membri: 36 de țări[5] şi Comunitatea.

Domeniul vast al informației furnizate de către Observator şi capacitatea acestuia de a asigura o cercetare „personalizată" sunt esențiale nu numai pentru industrie, dar s-au dovedit importante şi pentru factorii de decizie politică, atât la nivel național, cât şi comunitar.

---

3 Rezoluția (92) 70 a Comitetului de Miniştri adoptată la 15 decembrie 1992.

4 Rezoluția (97) 4 a Comitetului de Miniştri adoptată la 20 martie 1997.

5 Membrii Observatorului sunt cele 25 de state membre comunitare şi Albania, Bulgaria, Croația, Islanda, Liechtenstein, Norvegia, România, Federația Rusă, Elveția, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei şi Turcia.

Observatorul nu constituie singura sursă de informații statistice în sectorul audiovizual. În special începând cu anul 1999[6], Eurostat a dezvoltat un sistem de informații statistice la nivelul UE. Observatorul şi experții Eurostat s-au întâlnit în mod regulat pentru a evita suprapunerile în domenii care sunt de competența ambelor instituții, în special în ceea ce priveşte statisticile de piață.

III. PUNEREA ÎN APLICARE A DECIZIEI CONSILIULUI

În conformitate cu articolul 1 din Decizia Consiliului, Comunitatea este membru al Observatorului European al Sectorului Audiovizual, acord parțial al Consiliului Europei. În conformitate cu articolul 2 din Decizie, Comisia reprezintă Comunitatea în relațiile sale cu Observatorul. Articolul 5 a prevăzut inițial că participarea Comunității va dura până la sfârşitul anului 2004 dar acest lucru a fost modificat prin Decizia 2239/2004/CE a Parlamentului European şi Consiliului, care a prelungit participarea până la sfârşitul anului 2006.

3.1. Participarea formală

La începutul anului 2000, Comisia a deschis negocierile cu Consiliul Europei şi cu Observatorul în vederea punerii în aplicare a Deciziei Consiliului. Principalele puncte discutate s-au referit la modalitățile participării Comunității la activitatea Observatorului. Două probleme trebuiau rezolvate. În primul rând, Comunitatea nu este membru al Agenției Europene de Coordonare a Cercetării audiovizuale, ca în cazul tuturor celorlalți membri. În al doilea rând, membrii trebuiau să satisfacă anumite cerințe financiare speciale ale Comunității privind, în special, destinația fondurilor neutilizate şi obligațiile în cazul retragerii din cadrul Observatorului.

Pentru a răspunde solicitărilor Comisiei, Consiliul Europei a modificat în septembrie 2000[7] statutul şi regulamentul financiar al Observatorului.

Ca urmare a adoptării Rezoluției Consiliului Europei, Comisia a împuternicit-o[8] pe d-na Viviane Reding, în calitate de membră a Comisiei responsabilă cu politica audiovizuală, pentru a da un caracter formal participării Comunității la Observatorul European al Sectorului Audiovizual, precum un acord, prin intermediul unui schimb de scrisori cu Secretarul General al Consiliului Europei.

Schimbul de scrisori din noiembrie 2000 a conținut o clauză de revizuire pentru perioada de după 2004, având în vedere faptul că Decizia 1999/784/CE a Consiliului era valabilă doar până la 31 decembrie 2004. Prin urmare, pentru a acoperi anii 2005 şi 2006, Comisia a împuternicit-o[9] iarăşi, în mod formal, pe d-na Reding pentru a da caracter formal participării Comunității la Observatorul European al Sectorului Audiovizual pentru o nouă perioadă de doi ani. Acordul a luat forma unui alt schimb de scrisori cu Consiliul Europei în iulie şi septembrie 2005. O clauză de revizuire a fost din nou introdusă pentru intervalul de timp ce depăşea perioada de valabilitate a Deciziei 2239/2004/CE, adică 31 decembrie 2006.

---

6 Raportul Comisiei către Parlamentul European şi Consiliu privind statisticile audiovizuale. COM(2004)504 final din 16.7.2004.

7 Rezoluția (2000) 7 a Comitetului de Miniştri, adoptată la 21 septembrie 2000.

8 Decizia C(2000)3308, 15.11.2000, nepublicată.

9 Decizia C(2005)1989, 05.07.2005, nepublicată.

Un „memorandum de înțelegere” (MoU) a fost ataşat ambelor schimburi de scrisori. Acesta a stabilit anumite condiții specifice pentru angajamentele financiare anuale ale Comisiei. Cele două versiuni ulterioare ale documentului au fost reactualizate şi aprobate anual de către Comisie şi Observator.

3.2. Contribuțiile financiare ale Comunității

Situația financiară ataşată la propunerea de adoptare a Deciziei 1999/784/CE a prevăzut un angajament total şi credite pentru plată în valoare de 1 325 000 € pentru o perioadă de peste şase ani, cu o sumă anuală maximă de 235 000 € în 2004. Declarația financiară a Deciziei 2239/2004/CE a extins plafonul stabilit în anul 2004 pentru anii 2005 şi 2006.

Datorită negocierilor îndelungate, formalizarea apartenenței Comunității a avut loc abia în noiembrie 2000, aproximativ la un an de la adoptarea Deciziei Consiliului. În consecință, pentru a evita întreruperea cooperării cu Observatorul pe parcursul perioadei respective, la 31 ianuarie 2000 Comisia a încheiat un acord de subvenții cu Observatorul pentru o sumă egală cu contribuția legală teoretică şi care nu depăşeşte suma indicată în 1999 în fişa financiară anexată la propunerea de adoptare a Deciziei Consiliului.

Dispozițiile acestui acord de subvenționare au fost conforme prevederilor regulamentului financiar al Comisiei privind subvențiile. Un astfel de proiect este diferit față de prevederile memorandumului de înțelegere, în măsura în care, conform memorandumului, suma contribuției financiare anuale nu este legată în mod direct de cheltuielile reale înregistrate în acelaşi an, ci este fixă, excedentul de plată fiind dedus din contribuția anului următor.

Aplicarea mecanismului financiar al acordului de subvenții atrăgea după sine plata unei contribuții de cel mult 8 528 € din suma maximă prevăzută. Observatorul a solicitat Comisiei plata întregii sume. Comisia a contestat mereu această cerere, argumentând că ea îşi îndeplinise toate obligațiile sale financiare stabilite în acordul de subvenții. În urma unei analize efectuate de către un grup de experți, în noiembrie 2002, Consiliul Executiv al Observatorului a hotărât în unanimitate să renunțe la această revendicare împotriva Comisiei.

Datorită creşterii veniturilor suplimentare ale Observatorului, alături de contribuțiile membrilor, angajamentele şi plățile în perioada 1999-2006 au fost considerabil mai reduse, atât în termeni nominali, cât şi procentuali, față de sumele prevăzute în propunerile Comisiei de adoptare a deciziilor din 1999 şi 2004.

Valori: €	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Angajamente maxime	200 000	215 000	220 000	225 000	230 000	235 000	235 000	235 000
Angajamente reale	198 184	200 000	219 945	219 822	220 080	221 154	232 150	234 999
Plăți reale	189 656	200 000	219 945	219 822	220 079	221 154	232 150	234 999
Contribuția maximă	12,25 %	12,25 %	12,25 %	12,25 %	12,25 %	12,25 %	12,25 %	12,25 %
Contribuția reală	9,68 %	10,04 %	10,89 %	9,66 %	9,81%	9,68 %	8,96 %	9,52 %

IV. ACTIVITATEA OBSERVATORULUI

Conform statutului Observatorului, „*Scopul Observatorului Audiovizual European este de a îmbunătăţi transferul de informaţii în cadrul industriei audiovizuale, de a promova o viziune mai clară asupra pieţei şi o mai mare transparenţă. Acţionând astfel, Observatorul acordă o atenţie deosebită credibilităţii, compatibilităţii şi relativităţii informaţiilor*”.

Pentru a-şi îndeplini misiunea, Observatorul şi-a dezvoltat activităţile pe două axe principale: publicarea de statistici anuale privind pieţele audiovizuale şi publicarea de circulare juridice periodice. Mai mult decât atât, un număr de studii *ad hoc* şi publicaţii au fost emise cu diferite ocazii.

4.1. Segmentul de piaţă şi financiar

Observatorul şi-a concentrat activitatea pe colectarea şi analiza informaţiilor statistice şi economice în diferite segmente ale pieţei audiovizuale, pe situaţia financiară a întreprinderilor implicate în activităţi audiovizuale, precum şi pe acordarea de subvenţii publice pentru filme şi opere audiovizuale. O atenţie specială a fost acordată problemelor ridicate ca urmare a apariţiei de noi tehnologii şi nevoii de creştere a transparenţei în rândul pieţelor audiovizuale europene.

Publicaţii precum Yearbook, FOCUS şi alte câteva rapoarte *ad hoc* au asigurat o gamă largă de informaţii în vederea sprijinirii activităţii multor operatori, categorii profesionale şi administraţii publice. Pe lângă acestea, au fost lansate servicii on-line gratuite, care oferă informaţii folositoare mai detaliate, în special pentru IMM-uri: baza de date LUMIERE pentru înscrierea şi admiterea filmelor, baza de date KORDA pentru finanţarea publică, directorul PERSKY, care asigură liste sistematice de link-uri spre site-urile web a mii de canale de televiziune, precum şi surse de informaţii privind pieţele naţionale de televiziune.

Pentru a-şi îndeplini aceste misiuni, Observatorul a colaborat cu diverse reţele specializate de „furnizori de date”, inclusiv agenţii de film naţionale, organizaţii profesionale, institute de statistici naţionale, reviste comerciale şi societăţi de cercetare a pieţei.

4.2. Domeniul juridic

Problemele discutate de către Observator se referă la informatizarea comunicaţiilor media şi electronice, convergenţa şi globalizarea acestora, precum şi modul în care acest lucru va afecta domenii precum drepturile omului şi libertăţile economice, obiectivele culturale şi patrimoniul, dreptul de autor, dreptul penal, dreptul comercial, publicitatea, protecţia consumatorului, accesul liber la informaţii, ajutorul de stat, programele de ajutor ale UE, planurile de impozitare, transparenţa., educaţia etc.

Pentru a pune la dispoziţia întregii industrii audiovizuale, precum şi a organelor legislative şi a administratorilor publici din statele membre, informaţii şi analize actualizate cuprinzătoare, Observatorul a construit o reţea de corespondenţi naţionali şi de instituţii academice. Mai mult decât atât, acesta a menţinut legături periodice cu organele legislative, autorităţile de reglementare şi cu alte organizaţii supranaţionale. O atenţie deosebită a fost acordată creării unei reţele externe care să asigure standarde de traducere adecvate (inclusiv pregătirea corectorilor de text). Legea audiovizualului reprezintă o chestiune esenţială pentru un spaţiu al culturilor diverse şi al diversităţii lingvistice.

4.3 Platforma europeană a autorităţilor de reglementare (EPRA)

De la începutul anului 2006, Observatorul a găzduit secretariatul EPRA. Un acord special cu acest organism a fost semnat la 30 noiembrie 2005, după ce a fost aprobat în iunie 2005 de către Consiliul Executiv al Observatorului. Cheltuielile pentru secretariatul PEAR sunt înregistrate în bugetul Observatorului dar sunt finanţate în totalitate de către EPRA.

V. MEDIATIZAREA ACTIVITĂŢII OBSERVATORULUI.

Principalele obiective ale produselor şi serviciilor Observatorului sunt constituite de trei grupuri de actori:

- industria de bază (film, radiodifuziune, video/DVD şi multimedia), precum şi segmentele conexe (ex. telecomunicaţiile),

- sectorul de servicii al industriei de bază (consultanţi, avocaţi, servicii financiare, presa specializată etc),

- factorii de decizie politică naţionali, europeni sau internaţionali, autorităţile şi sectorul serviciilor publice în general (ministere, autorităţi de radiodifuziune, organisme de finanţare publice, organizaţii internaţionale etc).

Observatorul este obligat prin statut să taxeze utilizatorii pentru serviciile sale, dar acesta trebuie, de asemenea, în calitate de instituţie furnizoare de servicii publice, să asigure membrilor săi şi grupurilor sale ţintă servicii gratuite cuprinzătoare .

5.1. Segmentul de piaţă şi financiar

Yearbook reprezintă principala publicaţie statistică a Observatorului; aceasta a fost publicată anual, începând cu 1994. Între anii 2002-2005, *Yearbook* a cuprins 5 volume: (1. Economia radioului şi industria televiziunii în Europa; 2. Echipamente audiovizuale la domiciliu – Transmisiunea – Audienţa de televiziune; 3. Film şi video privat; 4. Multimedia şi noi tehnologii; 5. Canale de televiziune – producţia de programe şi distribuţia). În 2006, publicaţia a apărut în 3 volume (1. Peisaje de televiziune în 36 de ţări europene; 2. Dezvoltarea televiziunii în Europa; 3. Film şi video).

Yearbook este, de asemenea, accesibilă în format electronic pe baza unui abonament. Această formulă permite accesul utilizatorilor la informaţii înainte de apariţia versiunii tipărite a publicaţiei, cu posibilitatea suplimentară de a accesa informaţiile în format Excel.

FOCUS – TENDINŢELE PIEŢEI MONDIALE A FILMULUI se publică anual în luna mai, cu ocazia Festivalului de film de la Cannes. Publicaţia oferă o analiză actualizată ce acoperă evoluţiile pieţei, atât în Europa, cât şi în alte părţi ale lumii. În prezent, publicaţia este amplu recunoscută drept un instrument informativ demn de încredere şi uşor de folosit.

Pe lângă acestea, Observatorul publică rapoarte *ad hoc* referitoare la anumite subiecte. Acestea fie apar ca publicaţii tipărite, fie sunt accesibile on-line. Unele dintre acestea sunt scrise direct de către experţi şi analişti ai Observatorului, în timp ce altele sunt realizate de către experţi externi .

5.2. Domeniul juridic

Începând cu anul 1999, Observatorul a crescut, în mod constant, numărul informațiilor juridice colectate, procesate şi mediatizate prin intermediul unor publicații diverse etichetate sub numele de „Iris”.

„Iris newsletter”, lansat în 1995, se publică de 10 ori pe an, fiind, de asemenea, accesibil on-line. Peste 3600 de articole referitoare la legi, hotărâri judecătoreşti, decizii administrative şi documente politice au fost publicate de-a lungul anilor. Circularul acoperă activități din 56 de țări diferite şi din majoritatea organizațiilor supranaționale importante.

„Iris plus” a fost publicat pentru prima dată în 2001, fiind un supliment tematic ataşat fiecărei a doua ediții din „Iris newsletter”. Acesta tratează în principal probleme de actualitate de importanță internațională şi face comparație între modurile în care aceste chestiuni sunt tratate sub incidența legilor diferitelor țări. Aceste chestiuni variază de la dreptul de autor la finanțarea filmului de către stat, convergență, radiodifuziunea clasică, până la media şi drepturile omului.

„Iris Specials” reprezintă publicații majore cuprinzând între 50 şi 150 de pagini, care oferă informații detaliate despre cadrele legale aplicabile (legislația europeană şi națională), precum şi exemple de modele de reglementare. Cu multe ocazii, în scopuri comparative, „Iris Specials” a furnizat, de asemenea, informații privind structura de reglementare a Statelor Unite. „Iris Specials” a apărut în 1999 ca un ghid juridic pentru media audiovizuală din Europa. Alte opt publicații au urmat de atunci. Ultimele „Iris Specials” includ o lucrare privind „Punerea în aplicare a regulamentului serviciilor media audiovizuale transfrontaliere”, care a apărut la sfârşitul anului 2006.

5.3. Internet

Observatorul dispune de două baze de date economice şi financiare şi de un director on-line accesibil gratuit pe site-ul său web.

Începând cu 1996, baza de date LUMIERE oferă informații detaliate privind admiterea anuală a filmelor comerciale în oricare dintre cele 27 de țări europene pe care le acoperă. LUMIERE cuprinde peste 15 000 de filme. Această bază de date constituie un instrument important pentru analiza statistică (acțiunile de piață, analiza pe categorii etc), transformându-se într-o sursă efectivă de informații pentru profesionişti.

Baza de date KORDA asigură informații cuprinzătoare privind aproximativ 600 de proiecte de sprijin oferite de către peste 200 de organisme de finanțare publică din Europa. Un instrument de cercetare permite utilizatorilor identificarea proiectelor program de sprijin în funcție de țară, categorie şi faza de producție.

Directorul PERSKY asigură o legătură sistematică cu site-urile web ale tuturor canalelor de televiziune existente în cele peste 36 de state membre ale Observatorului, precum şi link-uri spre autoritățile de reglementare audiovizuale, spre surse de informații şi rapoarte naționale.

Începând cu 2003, Observatorul oferă acces gratuit la o bază de date juridică denumită „IRIS Merlin”, care conține aproximativ 4 000 de articole şi peste 4 200 de documente de referință (legi, decrete, cauze în instanță etc). IRIS Merlin, care are o funcție specifică de filtrare şi de

cercetare, cuprinde nu doar articole din „IRIS newsletter” ci şi articole scrise special pentru baza de date (de exemplu colecția de acorduri de coproducție, publicată în 2005).

Pe portalul web al Observatorului sunt accesibile, de asemenea, un număr de articole juridice cum ar fi rapoarte de țară (de exemplu privind Rusia, Turcia şi Elveția) sau care privesc alte subiecte speciale, precum şi tabele de ansamblu privind situația semnării şi ratificării convențiilor europene, alături de alte tratate internaționale şi liste naționale referitoare la evenimente de importanță majoră pentru societate.

5.4. Alte activități de informare şi conferințe

Observatorul a organizat în ultimii şapte ani, în regim de colaborare, unsprezece workshop-uri în domeniul juridic. Ultimul a avut loc în noiembrie 2006, axându-se pe „Viitorul video-ului de bandă largă". Fiecare workshop a făcut obiectul unui reportaj special realizat de către o publicație IRIS. În plus, Observatorul participă, în mod regulat, la conferințe, workshop-uri şi evenimente similare organizate de alte instituții, de statele membre ale UE şi de piața Filmului de la Cannes.

În 2003, Observatorul a creat o bază de date de contact denumită „Oriel", în scopul de a contacta membrii diferitelor rețele, ai presei internaționale, precum şi clienții actuali şi potențiali..

VI. CONCLUZII

Evaluarea pozitivă a relațiilor Comunitate/Observator exprimată în Raportul Intermediar[10] al Comisiei din 2002 privind participarea Comunității la Observator poate fi, cu certitudine, confirmată. Succesul publicațiilor şi bazelor de date precum Yearbook, Iris şi Lumière au plasat Observatorul pe o asemenea poziție încât este considerat drept o sursă cheie de informații economice şi juridice în rândul participanților pe piață din diverse segmente ale industriei audiovizualului, precum şi de către autoritățile publice, atât la nivel național, cât şi la nivel comunitar.

În afară de publicațiile apărute în mod regulat şi de bazele de date on-line, Observatorul a reuşit să elaboreze analize exacte, care ar fi fost imposibil de obținut la un preț atât de rezonabil pentru industrie şi având în vedere valoarea taxei de membru pentru organismele publice participante.

Capacitatea Observatorului de a stabili şi menține rețele efective de parteneri ştiințifici este unul dintre cele mai valoroase bunuri ale instituției şi a fost esențială pentru aprovizionarea continuă cu numeroase informații diverse, necesare pentru realizarea de-a lungul anilor de către Observator a analizei economice şi juridice. La rândul său, Observatorul a furnizat sectorului audiovizual şi, în special, întreprinderilor mici şi mijlocii, instrumente cuprinzătoare, care conferă o viziune mai clară asupra piețelor şi a cadrului juridic/de reglementare.

Pentru a susține în continuare activitățile Observatorului, Comisia a propus ca participarea Comunității la Observator să continue până în 2013 în cadrul noului program Media 2007.[11]

---

[10] COM (2002) 619 final.
[11] COM (2004) 470 final.